

DOBROGEA JUNEA

POLITICĂ — ECONOMICĂ — CULTURALĂ — ZILNICĂ

Director-Proprietar
CONST. N. SARRY

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub No. 37 din Mai 1938

Abonamentul cu supliment cultural un an 600 lei — 6 luni 350 lei — Pentru Autorități și Instituții lei 2000

TELEFON No 13-43 — Impremeriile proprii Str. Scarlat Vărnav No. 27

Redacția și Administrația:
CONSTANȚA, str. Scarlat Vărnav No. 27

Moralul rusilor

de DAN ALECU

Ultimele evenimente de pe frontul de război au dat unora prilejul să se vade (în surdina, bineînțeles) că pierdem războiul și că vin rușii peste noi. Personal nu-i cunosc pe tipii; trebuie să fie însă oarecare învârtiți pela părțile sedentare sau camuflați pela societățile cu mobilizați pe loc — în nici un caz însă nu sunt din accia cari s'au întors de pe Don, cari au răzbit vântul stepei și au scormit țărâna rusească, fiindcă accia cunosc adevărul și apoi au alt suflet și altă simțire decât alarmiștii de aici. Prin urmare, după ei, rușii cari au dat înapoi dela Prut la Don, sunt învingători, iar noi, cari am trecut dincolo de jumătatea Rusiei și ne-am retras cam 100 km. pentru necesități strategice, pierdem războiul. E atâta prostie, încât nu o pot cuprinde cu înțelegerea mea. De-aia scriu eu știu că de-acolo de unde suntem acum și până în țara, am făcut țese zile cu trenul. Ei, alarmiștilor, mai este nevoie de o altă demonstrație?

Totuș, în fața opiniei publice, rămâne întreaga problema moralului și a valorii combative a trupelor rusești, cari încearcă, tocmai din fundurile sălbatece ale Volgei, să aibă o tresărare războinică. Armatele întregi și perfect echipate cari au pierdut aurul spicilor de pe nesfârșitele câmpii ale Ucrainei, marile șantiere dela Nicolae și Mariupol, industriile de la Kriwoirog și Zaporozje, uriașele regiuni carbonifere dela Sulin, Sahli, Nowogahitșe, Nowocercasc și așa mai departe — vor astăzi să se întoarcă înapoi, pe 2000 km. linii, numai cu forța rămășițelor lor? Poate să creadă această nebunie stâlpii cafenelelor, oamenii întregi însă nu.

Dar, pentru lămurirea completă, țin să subliniez câteva adevăruri și date precise, luate din realitate și nu din zvonuri, cari să arate că moralul armatei rusești e căzut și că zvoncolirea din ultimele zile, nu are a face cu acel potențial de luptă care formează temelia marilor acțiuni ofensive. Între zidul Uralilor din spate și imensul teritoriu pierdut din față, între conținutul retragerii de doi ani și viața tot mai grea pe care o duc, între eforturile pe cari le fac pe teritorii străine pentru ei și satele natale pe cari le-au părăsit cu inima strânsă, între lupta până la moarte și viața liniștită de dincolo de frontul care nu este al voinei lor — moralul armatelor rusești se macină ca între oriașe pietre de moară învârtite de un mecanic nemilos. Bărbații de toate vârstele (dela 16 la 50 de ani) și de toate neamurile, din satele de pe cei 2000 km. ocupați și cari au fost ridicați cu forța în retragere, își îndreaptă gândul, inima și pricepera numai spre casele lor, spre femeile și copiii lor.

Și apoi care este idealul care să-i îndeamne pe ei la luptă?

Secole întregi, acești robi ai pământului, au muncit, s'au trudit, au seferit, ca să care tot produsul muncii lor la conacurile boierești, cărora le aparțineau și ca suflote, fiindcă erau vânduți sau dați zestre ca atare. După aceea, douăzeci și cinci de ani au robit la fel ca să care produsul muncii lor la colhozurile comuniste, ei primindu-și hrana cu porția celui ce nu trebuia să moară de foame. Casele lor, gospodăriile lor, curățenia lor, idealurile lor, să nu mai vorbim de ele. Atunci pentru ce să lupte? Carui ideal să servească, când din fundul generațiilor și până astăzi, n'au avut nici unul?

Iată motivele simple pentru cari admirabilul material de război rusec n'a fost nici odată insuflețit de avântul și de voinea luptătorilor. Au rezistat, da — vor mai rezista, poate: sunt mulți și la ei numărul celor căzuți nu contează. Însă ca din această rezistență pasivă să poată țâgii voinea de a învinge, care e motorul moral al tuturor acțiunilor ofensive, e imposibil nu în demonstrație, ci în fapt.

În fața liniei de foc, zilnic trec de bună voie, zeci, sute de ruși, cari vin să se predea, pentru o bucată de pâine și pentru nădejdea că mai târziu vor fi iasați să se ducă acasă. Gradați trec singuri și apoi cer voie să-și aducă micile lor unități. Ofițerii trec și spun tot, arată pe hartă pozițiile, indică ce este în spate. Astfel dezertările nu sunt un caz izolat, ele sunt, dimpotrivă, o manifestare permanentă și caracteristică a stării de spirit din armata rusă.

Între Gir și Don, acolo unde nu încăpea altă ființă omenescă decât luptătorii (populația civilă fusese evacuată), erau tabere de acești fel de prizonieri, cari prestau muncă pentru noi, fără frică de a dispărea, pentru că frica lor era tocmai de ruși dela care fugiseră. Lucrau acolo conștiincioși pentru bucată de pâine și zeama caldă pe care, însășișit, o aveau acuma.

În timpul mișcării de fixarea frontului, când taberele de prizonieri au trebuit să fie trase înapoi și când unii dintre prizonieri au rămas uitați la muncă — s'a întâmplat această minune că, în loc să fugă înspre război, la armata lor, prizonierii aceștia rătăceau pe câmpuri căutând lagărul din care făceau parte. Personal am găsit doi, în marginea satului Grécowo, și i-am îndrumat acolo unde trebuia să se ducă. Nu mi-a fost teamă că vor dispărea, pentru că tocmai această cadere morală a trupelor ruse o reprezentau.

Cred că în toată istoria războaielor nu există un asemenea exemplu.

De aceea nu se poate pune în discuție moralul și nici țaria rușilor, ele sunt căzute. Orice luptător cunoaște această stare, iar dacă s'au întâmplat unele ofensive locale, ele nu demonstrează nimic contrariu, mai a-

les că pe un front de atâtea mii de km. nu au importanță mici rectificări, de cari în nici un caz nu sunt rușii inovati. Căcaci importă e că moralul sovietic e căzut și că ultimele unități de tineri, crescuți în regimul sovietic și sub beneficiile armatei ruse, cad pe câmpurile pe cari ar fi trebuit să se încunună de glorie, iar dincolo de aceste unități nu mai este nimic altceva decât prăbușirea și pustiul sufletec.

CHESTIA ZILEI

Iarăși toponimia Dobrogei

Într'altă parte a ziarului anunțăm că denumirile cari s'au propus pentru comunele din Dobrogea vor intra în vigoare la 1 Aprilie anul acesta.

Cititorii noștri cunosc deosebitul interes pe care noi l-am arătat acestei importante chestiuni.

Fără să fim în principiu de altă părere — dimpotrivă, noi socotim această românizare a toponimiei dobrogene ca o treabă care trebuia făcută încă de acum o jumătate de secol — ne-am permis să venim cu propunerile și cu obiecțiunile noastre, cari dorim să fie luate, așa cum sunt, ca sintere contribuțiuni la înlăturarea acestei opere.

Cum chestiunea de numiri a satelor dobrogene se află încă în studiul forurilor superioare competente și cum, deci, mai pot interveni unele schimbări în tabloul de nume pe care noi l-am publicat, ne permitem să venim cu o propunere care nu vedem într-acest n'ar putea să fie primită și discutată de cei în drept.

Cercetătorii Dobrogei și toți cunoscătorii vieții ei trecute știu că în Dobrogea au existat o multime de sate românești cari au dispărut. Din cauza războaielor și a epidemiilor, ca și din alte cauze, locuitorii lor au părăsit vechile sate, așezându-se în alte părți, sau alăturându-se altora în sate cu populație amestecată.

În felul acesta au dispărut sate românești ca: Straja, Atârnați, Crucea Roșești, Musiniști, Techilești, Zăvalul, Fetefști, Balaban, Siliste, Martina, Călugăra, Stănciile, Gherbănu, Mangina, Stelniceni Hăsănești, Lătățuila, Frecățeli din Ostrov, Căladuca, Trăianșani, Cârpiți, Ivățteni, etc.

Numirile acestea nu sunt singurele. În cele 738 hărți ale vechel Dobroge, găsim 3775 numiri. Din acestea, 367 sunt nume de sate, alte 3409 sunt nume de văi, dealuri etc.

Din acestea, 1260 sunt românești, spune d. Const. Brătescu. Iată un adevărat tezaur de unde putem găsi ceace ne trebuie pentru noua toponimia dobrogeană. ION NEICU

Francisc Sachetti

După o scurtă dar grea suferință și-a dat alaltăseară obștecul sfârșit bunul prieten și alesul

concedătean Francisc Sachetti.

Fiu al lui Petru Sachetti, care conducea cariera de piatră a fabricii de ciment din Brăila, la Topalu din Dobrogea — aci a văzut lumina zilei acela, care mai târziu avea să ajungă directorul fabricii de ciment din Cernavodă. În această calitate, Francisc Sachetti nu a dat numai mătură apăsătorilor lui de încusit administrator, în mod deosebit apreciat de acționarii belgieni ai întreprinderii, — ci și pe aceea a calităților sale sufletești, mai ales față de funcționarii și lucrătorii, din cari azi mulți au a-i mulțumi de căminul copiilor lor.

La formarea guvernului Federației Naționale, puțin timp după Războiul de Reîntregire, o telegramă a subsemnatului îl chema înopinată la București, unde i se încredința prefectura de Constanța, — demnitate în care scurtul răgaz trăit de acel guvern nu i-a dat putința să dezvolte un program mai întins.

Venirea cu câțiva ani mai târziu a național-țărăniștilor la putere, îl înscăunează ca primar al municipiului, când dă dovadă deplină a unui corect, priceput și nu mai puțin civilizat gospodar obștec. O seamă de lucrări edilitare stau măturie neștearsă a unei activități ferice inspirate și minunat realizate, „fără loze, surle și trompete”.

Frontul Renașterii Naționale, i-a asigurat un loc în Parlament — demnitate cu care își încheie cariera publică.

Fira meridională, cu neastâmpărul în sânge, omul acesta a urcat și a coborât întreaga scară a satisfacțiilor și decepțiilor omenesci. Acolindat, așa putea pune lumea întreagă, trecând și peste Ocean, adăogând la înălțătura lui inițială de absolvent al Școlii de Comerț, cunoștințe tot mai bogate și însușindu-și o cultură generală superioară, care-l scotea din comun. Vorkitor perfect a trei limbi

străine: italiana, germana și franceza, stăpânind bine teoriile ca și practica economică, dotat cu o dialectică bogată și cu o inteligență excepțională, Francisc Sachetti putea întreține cu o argumentație academică și cu un succes de mai înainte asigurat, orice discuție interesantă chestiunilor la ordinea zilei.

Între în ultimul timp în viața comercială, a fost, ca viceprezident al Sfatului Negustoresc, un prețios, permanent și ascultat consilier și îndrumător al negusturilor.

Dotat și cu un frumos talent de scriitor, Francisc Sachetti a fost timp de decenii un statornic și laborios colaborator al „DOBROGEI JUNE”, dezbătând în coloanele noastre cu o competență remarcabilă, cu o înțelegere firească și cu o putere de convingere îndesată, mai toate problemele edilitare, naționale, și sociale curente.

Impovărat cu o numeroasă familie, el a știut să dea, alături de virtuozitatea lui tovarășă de 47 de ani, celor cinci fiice ale sale, o creștere și o educație deosebită și să le întemeieze căsăci, care constituie azi o cinste atât pentru el și societate, cât și pentru memoria lui, scumpă nu mai puțin și nouă.

Ceeace constituia însă piatra prețioasă în această diademă de calități a lui Francisc Sachetti, era prietenia, pe care o oferea și o servea cu toată credința și cu întregul devotament.

De aceea dacă ochii noștri plâng azi pe un distins concedătean, inima ni se sfâșie de durere în fața dispariției unui rar și adevărat prieten, care, de o chestie îndărătnică, după atâtea situațiuni ocupate în viață, a pășit pragul morții sărac lipsit pământului...

Primească-l Dumnezeu la sânul lui și acorde-i liniștea, pe care n-a cunoscut-o în viață.

CONST. N. SARRY

—oo—

Nu uitați sfânta datorie:

Palatul Invalizilor

Nouile denumiri ale comuneilor din Dobrogea

Am publicat în două numere trecute consecutive, nouile denumiri cari s'au propus pentru satele și orașele din Dobrogea.

Lucrarea este încă în studiul Ministerului afacerilor interne.

După câte aflăm, nouile denumiri vor intra în vigoare la 1 Aprilie anul acesta.

Pagina Municipală

S'au deschis încă două cantine

Mai deunăzi, în localul din str. Ștefan cel Mare Nr. 5, s'a inaugurat cantina școlară a Școlii Episcopii a Tomisului, unde s'au masat peste optzeci de elevi săraci de la toate școlile secundare din Constanța.

La inaugurare au luat parte, d-ni Col. Al. Ignătescu, prefectul județului Constanța, c. l. N. Oprescu primarul municipiului Constanța, dr. D'Argenta medicul primar al municipiului, S. Se Preot referent Coadă, reprezentând pe Prea Sfințitul Episcop Eugeniu Lău, domnișii directori ai școlilor de băieți din localitate, și aproape toți preoții din cuprinsul municipiului.

Serviciul religios a fost oficiat de preotul Anastase Popes u.

După serviciul divin a luat cuvântul d-l col. Oprescu, prima vi municipiului elogiind opera caritabilă și de mare utilitate socială, culturală și națională a Școlii Episcopii a Tomisului care în aceste vremuri grele înțelege să bătătorească drumul creștinismului practic, vinzând vorba cu fapte și dând astfel exemplu păstorilor săi.

A vorbit apoi S. Se Preot referent Coadă, arătând că biserica creștină înțelege să-și facă datoria mai ales în aceste vremuri grele. S. Se a evidențiat interesul deosebit pe care P. S. Episcop Lău îl poartă acestor cantine care a luat naștere din inițiativa Prea Sfințitiei Sale, preoții și enoriașii din Eparhie răspunzând apelului Curiorhului tor contribuind cu munca și cu ofranda lor în bani și în alimente și cele necesare bunei funcționări a cantinei.

S. Se s'a adresat apoi școlărilor spunându-le că, pe lângă hrana trupească vor avea și hrana sufletească, un cuvânt bun și un îndemnul.

A încheiat aducând cuvinte de laudă pentru conducătorii țării cari prin organizarea consiliului de patronaj au pornit la îndeplinirea acestor opere de mare

utilitate socială.

Duminică 17 Ianuarie s'a inaugurat și cantina școlară Nr. 3, din str. Călărăși.

Acasă la cantină este susținută în întregime de prefectură, după cum am anunțat acum câteva săptămâni.

Aci s'au masat 120 de copii săraci de școală primară Nr. 7 de pe str. Călărăși.

La inaugurare au fost de față: d-l col. Al. Ignătescu, prefectul județului, cu d-na, d-l col. N. Oprescu, primarul municipiului cu d-na, d-l D. Voicu, ajutor de primar, d-l dr. Angelo D'Argenta, medicul șef al municipiului cu d-na, dr. Săbău cu d-na, dr. Iacobescu, d-l Titus Cergău, directorul școlii primare cu membrii corpului didactic al școlii etc.

După serviciul divin, a luat cuvântul d-l col. Al. Ignătescu, prefectul județului. D-na a arătat că prefectura județului nu putea să nu se încadreze în marea operă de bună interes socială a consiliului de patronaj, pornită din gândul d-lui Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului și condusă cu alăta răvnă de d-na Mareșal Antonescu. În acest sens prefectura județului a cerut să fie nașă a unei cantine școlare în municipiu, spre a veni în ajutorul celor mulți și necăjiți și pentru a contribui la ușurarea muncii care se depune pe acest lărm de către consiliul de patronaj.

După aceea a vorbit d-l col. N. Oprescu, primarul municipiului care a exprimat mulțumiri d-lui prefect pentru opera înfăptuită, asigurând că în această cantină se va bucura de tot sprijinul din partea primăriei.

La urmă a vorbit d-l Titus Cergău, directorul școlii primare, care a mulțumit din partea elevilor și a școlărilor, d-lui prefect al județului pentru faptul de a li lăsat asupra prefecturii sarcina susținerii cantinei venind astfel în ajutorul copiilor săraci de la această școală.

Militarii vor lua păine de la brutăriile civile

Incepând de la 1 Februarie, ofițerii, subofițerii și familiile acestora urmează să primească pâine de la brutăriile civile.

Ei vor prezenta cantelele cu bonuri barate orizontale cu creionul negru sau cu cerneală.

Îmbrăcămintea pentru copii orfan

Primăria Municipiului a îngrijit să se confecționeze un mare număr de rochițe, cămăși, ghete și pantofi pentru copii.

Acestea se vor împărți în cursul săptămânii viitoare copiilor orfani și copiilor concentraților și mobilizaților lipsiți de mijloace.

Se clasează d'n nou localurile de consumație

De oarece vechia clasare a localurilor de consumație nu mai corespunde cu situația în care se află cele mai multe dintre ele, primăria municipiului a hotărât o nouă clasare a lor.

În acest scop a fost instituită o comisiune sub președinția d-lui arhitect Căpsuneanu, ajutor de primar al municipiului.

În această comisie au fost numiți ca membri domni: dr. Angelo D'Argenta, medicul primar al Municipiului, d-l președinte al Camerei de comerț, d-l președinte al Statului Negustoresc și d-l președinte al Sindicatului Alimentar.

Această comisiune și-a început lucrările, cercetând fiecare local în parte.

Noi construcțiuni la cimitir

La primăria municipiului s'au alcătuit planurile pentru construcția unei capele la cimitirul creștin al orașului.

De asemenea s'au făcut și planurile unei clopotnițe și ale unei porți monumentale la intrare.

O mare baie publică la Constanța

D-l arhitect Căpsuneanu, rezi de milioane lei, sumă pe ajutor de primar al municipiului a întocmit planurile pentru construirea unei mari băi publice la Constanța. Noua baie va avea instalație de aburi, dusuri și deperazitate. De oarece această construcție va costa aproape șapte

care municipiul n'ar putea să o suporte din bugetul său, d-l col. N. Oprescu, primarul municipiului va cere aprobarea ministerului afacerilor interne, pentru ca această sumă să se poată obține printr'un împrumut.

Un nou regim al pâinii pentru Evrei

Primăria municipiului a hotărât introducerea unui nou regim al pâinii pentru Evrei, în conformitate cu dispozițiile Subsecretariatului de stat al aprovizionării.

Incepând de la 1 Februarie, Evreii vor primi câte 150 gr. de pâine pe zi.

Pentru a se putea realiza această reducere, urmează ca

bonurile barate din cartele, al căror număr se termină cu 0, 2, 5 și 7 să fie anulate.

Anularea se face de către posesorul cartelei și controlul se face la verificarea distribuției la brutării, cari nu vor putea să primească asemenea honuri și nici să le prezinte la justificare.

DISPOZITIUNI

cu privire la ridicarea zăpezii

Primăria Municipiului a dat următoarea ordonanță prin care reglementează curățirea orașului de zăpadă:

Reamintim ordonanța noastră din anul trecut No. 34071 din 22 Noiembrie 1941, relativ la păstrarea orașului curat și în caz de zăpadă, obligativitatea fiecărui cetățean de a-și curăța trotuarul din fața proprietății.

1. — Nu aruncați zăpada depe trotuar în mijlocul drumului, pentru că opriti astfel circulația vehiculelor.
2. — Nu aruncați zăpada nici pe rigole pentru că împiedicați scurgerea apelor.
3. — Așezați câi mai în ordine zăpada strânsă, pe bordura trotuarelor, în jurul pomilor.
4. — Curățați zăpada imediat după căderea ei, astfel având munca mai ușoară, cantități de zăpadă mai mici de adunat și nu e bătătorită de pietoni.
5. — În caz de îngheț — presărați nisip pe trotuar — ca să nu alunece trecătorii.

Grămezi de nisip special orânduite în acest scop de Primărie găsiți în următoarele puncte:

Pe locul viran de lângă hotel Carol. — În piațeta de la intersecția Bulevardul Regina Elisabeta cu Bulevardul Marele Voevod Mihai. — În piața Ovidiu lângă debiul de tutun de pe strada Ovidiu. — În fața liceului Domnița Ileana. — Pe locul viran de lângă Biserica Greacă. — Pe locul fostei Hale Unirea. — În curtea Poștei. — În parcul C. F. R. lângă adăpost. În curtea școlii primare No. 1. — În grădina Liceului de băieți Mircea cel Bătrân la intersecția cu strada Tache Ionescu. — Pe strada Carol colț cu Bulevardul Regina Maria. — În piața Bisericii Adormirea Maicii Domnului, în curtea Bisericii. — Idem colț cu Bulevardul Regina Maria în fața Spitalului militar. — Strada Carol în fața liceului Industrial de băieți. — În piața Ștefan cel Mare. — Pe Bulevardul Ferdinand în dreptul teatrului Ligii Culturale. — Bulevardul Domnița Ileana colț cu strada Decabal.

Cei ce nu execută prescripțiunile de mai sus, se fac pasibili de amenzi, dare în judecată și jămân exemplu rău de cetățeni îndărătnici, cari nu înțeleg ce este disciplina colectivă.

Primar, COLONEL N. OPRESCU

Secretar general, T. Dălgeanu

Cu distrugătoarele românești în marș pe Marea Neagră

de Serg. t. r. OPROVICIU VASILE
Rep. S. M. P. pe frontul Mării Negre

Scutem de mult plecați cu Distrugătoarele și am lăsat mult în urmă, undeva departe, pământul ce se mai vede ca o geamă lăptă pe fondul zărilor. Cerul este senin și apele sunt liniștite. Vascele de comerț încărcate cu muniții și alimente pentru front merg încet prin apele ce le au ocolit până la lăsa de plutire. Cu distrugătoarele le asigurăm mersul bun și ferit de surprize. Nu se știe de unde ar putea veni o torță care să lovească vasul,

nouă atât de prețios și cu încărcătură tot atât de importantă.

Facem rondou încontinuu în jurul vaselor lăsând prin dăltul rea valorilor o imensă vi gală cioplită în oglinda apelor și cu marginile încrustate de spuma de flori albe.

La bord marinarii veghează. Privirile fac lacrimilor apelor străbătute de distrugător, fiind concentrate în ele toată atenția impusă unor astfel de momente. Nimeni nu vorbește nimic.

Dacă nu s'ar suzi la prova uruiul nebnatec al ventilatoarelor căldărilor și la pupa învolburarea apelor, distrugătorul ar părea un pește enorm de fier având pe puncte albe și albe de pe miză și încrețit. Numele nostru pălăriele p' stat. Fiecare își are schema că prin îndeplinirea veghet sale în mod cât mai conștient, aportul său adus luptei noastre sfinte contra bolșevismului este la măsură cât mai mare.

Jos, la mașini...

Incepând cu gâbla — punctul cel mai ridicat de pe un distrugător de unde un marinar poate să facă veghe — și până la mașini, marinarii își îndeplinesc cu conștiințozitate carturile.

Jos, în compartimentul turbinelor, este o căldură aproape sufocantă. Mă cobor jos să văd

mersul turbinei. Cu orice treabă mai jos am impresia că sunt prins de niște inele fierbinți cari îmi încing tot corpul, înfigându-se cu dârnicie fierbințe în carne. Marinarii stau aici numai în chiloși. Pielea arse de cu vara de soarele cald pe care și l'ă apropierea Mării lăcește prin picurile transpirației din cauza căldurii.

Simt cum mi se usucă gura și un miros greu — specific turbinelor în mers — îmi intră în piept, simțind, mai lăzru, niște dureri ușoare de cap.

Aici în turbine, vapori formați din presiunea căldurilor sunt lăzrași dându-li se posibilitatea ordonată în vârtile eliselor înt'o măsură mai mare sau mai mică după natura împrejurărilor.

Aechi și obișnuiți cu căldura aceea. Ne a fost și nouă mai greu la început dar acum, slavă Domnului, stăm cât om vrea și nu ne este nimic.

Marinarul care mi răspunde este sergent mecanic și e de loc deundeva de prin delta Dunării. E're cel mai bun înotător din echipajul vaporului. Pe față l' se preling breboane mari de sudoare pe care și lo șterge mereu cu o batistă ținută în sineurul buzunar al chiloșilor.

— Nu știu de ce, i am zis, dar am impresia că nu ași putea rezista aici un cart de 4 ore.

M'a privit răsând și mi-a zis prietenesc:

— Crezi d'ia. La câte nu rezistă omul? Desigur că dacă stați așa îmbrăcați nu o să puteți rezista. Dați hainele jos și o să vă

continuare în pag. 4-a

Pentru debitanții de băuturi spirtoase

În articolul nostru cu titlul de mai sus, din 15 Ianuarie am arătat debitanții de băuturi spirtoase principalele norme prevăzute de legea M. A. T. și pe care aceștia sunt obligați să le respecte, sub sancțiuni severe, care se ridică până la 6 ori taxa de brevet (de exemplu, dacă taxa de brevet este de 40.000 lei x 6 = 240.000) sau chiar și anularea brevetului.

Pentru a veni în ajutorul debitanților și pe această cale, le atragem atențiunea și asupra următoarelor:

Debitantul de băuturi nu poate exercita comerțul decât conform normelor prevăzute de lege și care sunt înscrise și în brevet și anume:

1). Cu brevetul de cărciumă se poate vinde tot felul de băuturi spirtoase, cu consumația în local și fără restricțiunea orilor de vânzare, adică dela ora 7 dimineața și până la ora 10 seara la sate și până la 1 noaptea la orașe. În cazul când se iau anumite măsuri de ordine publică, de către autoritățile administrative și polițienești, reducând orele de vânzare, debitanții sunt obligați să le respecte.

2). Cu brevetul de accesoriu la restaurant, adică acei ce posedă brevete numai ca accesoriu pe lângă localul în care se servesc mâncări, pot vinde băuturi numai dela orele 10 + 3 jum. p. m. și de la 6 + 1 noaptea.

3). Cu brevetul de accesoriu la băcănie și alte articole alimentare, se pot vinde tot felul de băuturi însă numai în sticle întindate, etichetate și în afara din local.

4). Cu brevetul de accesoriu la cafenea, cofetării etc. se pot vinde numai băuturile prevăzute în brevet (ca rom, coniac, lichier) și cu consumația în local, dar numai cu paharele.

5). Cu brevetul de producător se poate vinde numai vin din producția proprie și în afara de local.

Toate brevetele mai sus menționate sunt cu amănuntul și cu care se poate vinde numai până la cantitatea de 30 litri vin, 25 litri bere, 10 litri rachiu și țuică. Orice vânzare peste aceste cantități constituie o vânzare cu ridicata și se sancționează cu de 2 ori până la de 6 ori taxa de brevet.

6). Brevetele cu ridicata sunt acele cu care se poate vinde peste cantitățile mai sus amintite și sunt de 2 feluri: 1). Brevet cu ridicata cu care se poate vinde vin, bere și țuică (distilat din prună) și 2). Brevet cu ridicata cu care se pot vinde băuturi distilate: rachiu din fructe, țesocovină, și drojdie precum și rachiu speciale ca liquer, rom, cogneac. Vânzarea sub cantitățile prevăzute, adică sub 30 litri de vin, sub 25 litri bere și 10 litri rachiu, constituie

vânzare cu amănuntul și se sancționează deosemena de 2 ori până la 6 ori taxa de brevet.

Duminica și în sărbători legale orice consumație de băuturi în debite, înainte de ora 12 din zi, este oprită.

Rugăm pe această cale și publicul consumator să respecte prevederile legale mai sus amintite și să nu insiste să fie serviți altfel decât prevede brevetul localului respectiv, de exemplu să nu ceară să fie serviți înainte sau peste orele legale, să nu ceară să fie serviți cu băuturi pentru a le consuma în local într-o băcănie, să li se vândă băuturi dintr'un debit cu amănuntul peste cantitățile legale, sau dintr'un debit cu ridicata (depozit) cantități mai mici decât cele prevăzute de lege etc.

—ooOoo—

Undeva pe front

Serbarea pomului de Crăciun la o Baterie Antiaeriană

Undeva pe front la o Bateria antiaeriană a avut loc o frumoasă serbare a datinilor strămoșești de Crăciun, în prezența ofițerilor, subofițerilor și trupii, precum și a câtorva familii cu copiii lor, locuitori din apropierea cantonamentului Bateriei.

Programul serbării a început cu Imnul Regal, cor executat de trupa secției a II-a.

În cuvântul de deschidere al Sublocotenentului Trașcă Laurian, Comandantul Bateriei, a arătat semnificația serbării și rolul datinilor de Crăciun, în special pentru trupa prezentă la datorie departe de căminul familiilor lor, iar prin aceasta făcându-i pentru moment să simtă căldura și bucuria Nașterii Domnului, așa ca la ei acasă.

Reușitul program, întocmit de comandantul Bateriei, ajutat de Sublocotenentul Vasescu Dan, Negruți Petre și Dragomir Nicolae, comandanți de secții și executat de trupa Bateriei, cuprindea: Coruri de stea, Plugășorul, Ursul, Irozii, Capra, declamări și frumoase cântece din fluer.

La sfârșitul programului și-a făcut apariția Moș Crăciun, care a împărțit, în fața Pomului de Crăciun, daruri pentru ofițeri, subofițeri și trupa Bateriei.

Personalal Bateriei a făcut un deosebit gest de ajutor, de toată lauda, trimițând pe adresa celui mai sărac ostaș din Bateria, care are șase copii, suma de 2000 lei, pentru Sfințele sărbători.

Această serbare, pe front, a lăsat în inimile tuturor celor prezenți, o puternică credință în biruința armatei noastre victorioase.

Serg. T. R. Tiberiu Petrilla-Săltăneanu din Artileria Antiaeriană

De vânzare

Imobilul din E-dul I. G. Duca cînt cu Griviței. Suprafața efectivă 230 m. p., suprafața totală 700 m. p. — fără sarcini. Doritorii se vor adresa d-lui Gheorghe Stăescu Str. Vigiția Bătăianu, 12.

Oce trebuie să șerohim cărdăsia dintre CHURCHIL, ROOSVELT și STALIN ca una din cele mai mari intamii înregistrată de istorie

Un articol datorit celebrului ziarist italian LUIGI BARZINI

Unul din cei mai adânci cunoscători ai Rusiei Sovietice

Propaganda engleză a povestit acum câteva zile că la Moscova s'ar fi desfășurat scene extraordinare de răvnă religioasă; că au fost oficiate în favoarea biruinței sovietice, mari slujbe la catedrala Sfântului Vasile, cum și în toate celelalte biserici; că un patriarh Sergiu a binecuvântat armata roșie care apără „patria” împotriva „barbariei teutone”, în prezența unei mulțimi imense ce se ruga cu evlavie. Înălzim o chipă asupra acestor povești pentru că ele constituiesc o minunată marturie a infamiei britanice.

Fățarnicia britanică ne obișnuie cu o seamă de gugu-mănii, dar nu atinsese până acum astfel de culmi de josenie și ridicol. Prin născocirile aceste nerușinate Anglia și-a închisuit că poate justifica în ochii lumii nemernicia sa alianță cu cei „fără de lege”, prefăcându-i în sfinți și campioni ai civilizației. Omenirea nu este, însă, constituită numai din neghiobi.

Prigoana sângeroasă, crudă și atroce împotriva Bisericii, a fost una din faptele cele mai oribile, dar esențiale ale „crandurii” sovietice, căci comunismul, nu putea trăi fără înlăturarea trecutului, desființarea conștiințelor și a amintirilor. După cum este îndobște cunoscut, religia era cea mai adâncă rădăcină pe care sufletul poporului rus o împlântase în istoria lui.

Cea ce s'a întâmplat în Spania roșie datorita instigației sovietice: masa-rul a optsprezece mii de preoți, preschim-barea tuturor bisericilor în săli de bal, în bivacuiri, în magazii, în bordeluri — toate lucruri văzute cu ochii mei — nu oferă decât o palidă icoană de ceea ce s'a petrecut în Rusia. Cine a vizitat, ca mine, U. R. S. S.-ul și a trăit în acest loc înspăimântător, plin de fanatism, de foamete, de groază, de trențe și de miasme, știe că nu mai existau la Moscova biserici care să nu fie preschimbate în depozite, expoziții sau cinematografe. Catedrala Sfântului Vasile, în care propaganda engleză a pus să officieze un patriarh inexistent, este după cum toată lumea știe, un muzeu antireligios, organizat de bolșevici încă din primii ani i regimului lor.

În Rusia bolșevică ateismul este o instituție de stat

În Rusia bolșevică, ateismul este o instituție de stat, care are o birocrație a sa, legi, ziare, școli și constituie o materie obligatorie de învățământ. Toate acestea se năruiesc acum, fără a înceta să fie totuși o realitate după care să putem măsura nelegiuirea britanică.

Până mai ieri, ajungea să fie ateu spre a obține în U. R. S. S. un grad în armată, o funcție, sau o slujbă modestă ca lucrător. Astăzi, ne mai știind unde începe și se sfârșește U. R. S. S.-ul, este cu neputință să prevezi ce se va întâmpla acolo. Credincioșii erau excluși de la viață. Trebuiau ori să se prefacă ateii, ori să moară de foame. Se socotește la două sute de mii numărul proșților și al călugărilor măcelăriți. Posesiunea unei icoane va privită ca un delict. Școlări-me, soldații și lucrătorii crescuți în spirit ateu, erau duși să viziteze în grupuri muzeu antireligios, în care i-am întâlnit cu, însoțiți de călăuzi care-i făceau să rădă dându-le lamuriri hazlii în fața icoanelor

și moaștelor, aduse din bisericile jefuite și expuse cu titlu de batjocură între tablouri neobișnuit de înfățișând orgii cu Sfinși leși între locași goale.

Toate credințele au fost suse, în întreg Imperiul. În același proces de extirpare. În țările islamice și budiste a fost stins glasul muzicului și al gongului. Din Turkestan au dispărut *ulemi*, așa numiți lama din Mongolia, în ale căror temple renumite se dau spectacole antireligioase cu batjocoritoare imitari ale riturilor străvechi. Orice cuocernie este arsă cu fierul roșu al ridicolului.

Pentru ce au desființat rușii familia

Aceleași metode au fost întebuițate pentru trezirea urii față de european, de orice rasă ar fi fost, prin spectacole care îl înfățișează în chipul unui temnicer, gras „capitalist” ce suge sângele proletarilor, sau sub aspectul unui suveran sălbatec, cu coroana pe cap și manta de hermină, poruncind biciuirii și măcelării. Bolșevismul a urmărit în chip metodic nimicirea, în mintea poporului, a tot ce nu era comunism.

Din această pricină a desființat și familia, fiindcă familia este un loc de refugiu al tradițiilor și credințelor. A marginit căsătoria la împreunare, a încurajat procrearea bastarților, a supus pe părinți autorității fiilor. Mii de părinți au fost condamnați ca antirevoluționari, părinți de însăși copiii lor. Dușmănia nimicitoare s'a îndreptat până la ura și împotriva simțământului matern, fiindcă maternitatea stă la temelie moralei sociale; au fost instituite mii de „centre pentru avorturi” unde miliarde de vieti în formație au fost surprinse în simpla cerce a femeilor însărcinate care, din vițiu ori din pricina mizeriei, nu voiau să nască.

Ce au făcut bolșevicii pentru a suprima instinctul de proprietate

Guvernul acesta satrapic de măcelări și de infometători frenetici a nimicit totul spre a-și putea ajunge scopul fundamental: suprimarea instinctului de proprietate. Rațiunea sa de a fi era jefuirea totală a poporului. Afară de clasele conducătoare, care stăpâneau totul, restul nu posedă nimic. A fost statornică egalitatea nudității. Guvernul sovietic este singurul proprietar, singurul producător, singurul comerciant, singurul bancher al Nației: chintesența plutocrației.

El a dobândit țaria sa din tot ce a furat. Însă, mizeria îngrozitoare, astfel creată, constituia o slăbiciune care anevoc ar fi putut rezista presiunii civilizației și economiei celorlate țări. Trebuia deci să fie înlăturată superioritatea celorlalti și la acest țel nu se putea ajunge de cât bolșevizându-i. De aceea regimul bolșevic a început o operă de safecțiune mondială risipind miliarde pentru propagandă, în toate colțurile pământului.

Pregătirile de șacal ale Țarului roșu

Propaganda dând greș bolșevismul și-a închisuit că va învinge și supune celelalte Nații prin războiul economic. A recurs la o industrializare intensă, peste măsura lui, amăgindu-se că va putea produce

mai mult și mai eficient de cât restul lumii și va putea tăia astfel toate popoarele civilizate în condiția de sărăcie favorabilă revoluției comuniste. Dând faliment și războiul economic, din pricina neputinței de a se ajunge la o bună orânduire, bolșevismul și-a îndreptat toate nădejzile spre cataclismul internațional, războiul lung și istovitor care să îngenuncheze Europa, fapt care ar fi îngăduit Rusiei sovietice, rămasă în afara cataclismului și ajunsă între timp cea mai puternică, să-și impue voința și stăpânirea se peste o lume înfrântă și prăvădită.

Dar stă programul propagandei sau cel al războiului economic, cât și cel al cataclismului, impuneau U. R. S. S.-ului o politică de armamente și prudență, de pregătire militară și de pacifism. Era nevoc să se evite ciocnirile, deoarece Rusia nu trebuia să intervie decât în chip haosului, împotriva unor dușmani gata zdrobiți, dezorganizati ori slăbiți. De aceea Rusia a pactizat cu toți, s'a prefăcut prietena tuturor, suflând în toate focurile spre a stârni începutul atât de mult doritului incendiu general, și a trădat pe toată lumea.

În vreme ce în străinătate, guvernul sovietic arăta o față împaciuitoare și pașnică, înlăuntrul țării crea în rândul poporului o mentalitate agresivă.

De unde se vede că Churchill și Roosevelt au trădat civilizația și cultura

Împlinirea nădejzilor lui Stalin ar fi însemnat bolșevizarea Europei, adică desființarea proprietății, măcelărirea completă a anumitor clase sociale, munca silnică, ateismul, furia fanatică și sângeroasă a plevei societății, foametea, toate febrele, catacisme, atrocitățile Rusiei comuniste, abătute asupra continentului nostru, care ar fi ștears orice urmă de libertate, de credință, de geniu și glorie.

Englezii și cumătrul lor Roosevelt au invocat toate aceste prilejuri de prăpăd general, atunci când s'au declarat aliații Rusiei bolșevice. Sfarșitul Europei printr'un uragan comunist, aceasta este ceea ce au urmărit, atât de dintr'o străini față de Europa. Dispariția civilizației noastre, cum și mușcarea a două sute douăzeci de milioane de Europei, lată idealul lor, ascuns cu fățarnicie, atunci când se prefăcuseră crede că vād în Stalin o creație democratică.

Așa dar, prefacă-se în scrum jumătatea cea mai răsărită a lumii, leagănul tuturor științelor, tuturor drepturilor, tuturor artelor, ca să îngreșe și să îmboğătească cealaltă jumătate, prin sudoarea ei. Iată nădejdea infernală a democrației britanice și a prietenilor ei. Conștiința lor de pirăți admite orice fără de lege, cu condiția să prilejuiască jefuirea și stăpânirea bogățiilor altora, în favoarea rasei ce se socotește preferată de Dumnezeu: a aceeaia care spune „yes” și a cărei digestie este sfântă. Nădejdea lor în Rusia a dat greș după cum vor da greș și toate celelalte nădejdi ale lor. În istoria lor va rămâne însă ca o pată de infamie și de rușine, alianța cu monstruoasa barbarie mongolică, prigonitoare a religiei, a familiei a proprietății, a istoriei, a moralei, care schimbă omul într'o fiară feroce ori într'un rob. Și adesea în amândouă laolaltă.

LUIGI BARZINI

Cu distrugătoarele românești In marș pe Marea Neagră

continuare din pag. 2-a

convingeți că veți putea sta cât stăți și noi.

Tot timpul cât vorbește cu mine, privirile crâmbesc aparatele din fața lui, ce indică viteza vasului, executând imediat comenzile transmise dela comanda de navigație, prin porta-voce.

— Allo, turbinelci! se aude la porta-voce un glas ca de dincolo de mormânt.

— Da, turbinelci, răspunde sergentului.

— Câte rotații aveți?

— Una sută douăzeci

— Măriți rotațiile una sută patruzeci!

Sergentul manevrează un cerc mare până când indicatorul unui aparat din fața lui indică numărul rotațiilor ordonate.

— Măriți rotațiile la una sută patruzeci, raportează la porta-voce.

— Bine.

Toate ce se vorbește aici sunt spuse cu voce tare din cauza agomitolui mașinilor. Din afară, orice șgomoi și oricât de puternic ar fi, nu străbate până aici. Decăteori, în larg de ape, distrugătoarele fiind atacate de avioane de bombardament, bombele căzând în apropierea vaselor, cei de jos nu auzi-u nimic și tot decăteori navele de război erau tinta torpilelor nemice — atacuri ce au eșuat datorită îndepărtării prea bine a vegheii făcute de marina-i cât și a comandașilor de nave cari au știut atât de bine să le evite — cei de jos, dela mașini, nu știu nimic!

Cu toate că nici pe punte nu ești atât de ferit de atacurile submarinelor, la gășini însă nu poți face nicio mișcare și sunt rare cazurile când mecanicii cari îndepăneau serviciul la mașini să fie căpați cu viață odată ce torpilele loviau bordajul în dreptul compartimentului lor.

Știu și ei foarte bine acest lucru. Dar, cu toate acestea, vorbesc între ei, glumesc, râd — râsul acela mîncat, tineresc — și unul chiar cântă o doină de prin cine știe colț de țară, gândindu-se la cine știe ce leandă au trup de șarpe și ochii poate mai albaștri decât Marea...

Coboară seara pe valuri.

Urc scara ce duce din compartimentul turbinelor pe punte. Hainele sunt aproape ude și simt cămașa lipită pe corp. Cu orice treaptă mai sus am impresia unei descătușări din aceleași inele ce m'au acolit fierbinte. Aerul rece mă pătrunde adânc și fiori aleargă nebușeste prin tot corpul. Prin tambuchiuri (intrările la mașini) ieșea același căldură grozavă ce te pătrundea prin toate librelle corpului.

Pe punte, marinarii lac de veghe îmbrăcați în mantale și cu gulerile ridicate.

Mergem de mult prin țara apelor Mării Negre... Niciieri nu se vede un punct de sprijin al privirii, nicio lărmă de pământ, niciieri vreo casă vreo floare... Apele sunt tot liniștite, iar undeva departe, soarele ascuns după niște nouri pe cari l-a muiat în jar, se coboară tot mai leny și mai bătrân dedincolo de țări... Prin valuri se răspândesc mulțime de culori în zeci de nuanțe dela albul cu scelpete de argint până la cenușiu hainelor de schi și violetul Reginei.

Este atât de frumos când seara cade pe valuri... În suflet se strecoară o menșă dărnice... Irumos de liniște, de tinerețe, de dor de viață... Nici unde răsăritul sau apusul de soare nu este atât de înălțător ca pe Mare. Aici vezi soarele până în ultimete scelpete rubinului și vezi până în prăbușirea la pratele amurgului se-î încovoioară prin grădinițe u caca de sânge trandafiriu...

Din uoarța amurgului, apoi, drept seara ce cade în umbre

peste toate întinderile ascund de mână stelele ce puz, câte una, via intru complectarea decorului marin atât de drag celor ce străbat Marea.

Suntem în plină viteză. Nu am avut până acum nicio alarmă la bord. Avioanele de protecție cari ne-au însoțit și până acum, mai fac un rondou de recunoaștere înaintea noastră, în larg.

Rușii nu se văd deloc. Poate s'au plicisit submarinile lor stând în larg, în cine știe ce punct, și se mai văzând pe nimeni s'au întors la bazele lor sau acelea cari au stat în drumul nostru nu mai puteau să vină din fundul apelor unde au fost puse cu alte ocazii, ducând cu ele atâtea țane pe cari nimeni nu le va ști niciodată.

Uite, munții laiala!

Noaptea trece bine, lin și tălă lără ca navele să ruleze sau să tanzheze. Marinarii din carturile libere se odihnesc în casarmă unde este o liniște desăvârșită. Sus, la comanda de navigație, comandașul distrugătorului la postul său privește apele asigurând paza navei cât și a convoiului.

La tunurile unei anti aeriene tunari lângă tunurile lor privesc apele fiind pregătiți pentru orice eventualitate.

... Și noaptea trece liniștită și bună... Zorii, apoi, au început să îmugurească zările și o zi înălțător de albă își arată prezența prin îmipurpurările ridicate spre imensitatea cerului albastru.

Ne apropiem de punctul ordonat. Pe fețele tuturor citești încordare. Stau de vorbă cu un grup de camarazi marinari, din variul liber. Deodată, dintr'un alt bord aud un strigăt.

— Uite, munții laiala!

Nu știu de ce cuvintele acestea m'au cutremurat. Simțeam o pogorâre de Dumnezeu în suflet iar gândurile viforice scrutau trestutul plin de fapte atât de viteze și ale armatelor noastre până la cucerirea acestor înălțimi.

Munții laiala!

Acolo unde se văd ei în zorile acestei zile frumoase au avut loc atâtea lupte feversunate și tot acolo au căzut atâtea soldați ai noștri.

Privesc munții. Sunt departe și și se pare ca un decor unită-piesă a cărei acțiune se petrece în munți. Nu știu de ce, dar privind un camarad de lângă mine și văzând cum iacrinele îi brăzdau obrazul ars de soare și bătu de vânturi și ploai am simțit o durere, ca un fier roșu în suflet și plecând de lângă el, o lacrimă a prins, să-mi curgă din ochii ce și au închis pentru un moment pleoapele la amintirea jertfelor camarazilor noștri de pe veci.

Întreg echipajul se simțea cutremurat la aceste gânduri și multe rugăciuni s'au înălțat în zorile acelei zile pentru cei căzuți în munții laiala...

Am ajuns la locul ordonat. Alte unități de marș ale Axel iau în primire navele de transport îndepărându-se, apoi, cu ele spre un loc bine determinat.

Ș navele se întorc victorioase

De acum misiunea fiind îndeplinită și transporturile atât de necesare frontului ajunse la punctul ordonat distrugătoarele se întorc cu prova sora „drum în dărât” și pornesc spre portul de unde au plecat.

Acum nu mai sunt necesare rondourile. Avem maximă viteză dar cu toate acestea veghea este tot atât de perseverentă.

La pupa distrugătorului bombele de granada submarinelor sunt pregătite. Un semnal ar fi îndeașuns ca locul unde s'a grednat să fie răscolit până în adâncuri și orice s'ar găsi acolo săfrazat în zeci de bucățele. Torpilele stau și ele gata de lan-

sat. Tuburile sunt răscolite în afara bordajului sub ele văzându-se scelpetele torpilelor pe cât de gingașe pe atât de periculoase.

Toate gurile de foc sunt îndreptate în diferite direcții, majoritatea lor spre Rusia, de acolo deunde ar putea veni surprizele.

Dar rușii nu mai vin. Vaselor lor nu mai au chef să atace, fiind prea mult ocupate cu retragerile de trup, populație, etc.

Spre înserare la orizont apare pământul.

Am impresia că au trecut săptămâni întregi, decând nu l'am văzut. Intrăm în port și distrugătoarele trag la dănele respective. Pe fețele tuturor citești mulțumirea ce o au după ce au îndeplinit întocmai o nouă poruncă a țării.

VASILE OPROVICIU

Primăria Com. Urbană Hârșova

Județul Constanța

Publicațiune

Nr. 4956 din 31 Decembrie 1942

Nci Petre Sc. Doicescu, Primarul Comunei Urbane Hârșova din județul Constanța.

Văzând încheierea noastră cu Nr. 49,942, înscris în puterea de drept ce ne este acordată de dispozițiunile art. 194, al 2, din legea administrativă.

Aducem la cunoștința generală că, în ziua de 26 Februarie 1943 orele 10 dim. ce va fi licitațiune publică orală la oficiul primăriei pentru vânzarea lotului Nr. 9 din planul de situație al terenurilor industriale proprietatea Comunei Hârșova în suprafață de 3120 m p.

Prețul dela care va începe licitația va fi de 10 lei m. p. atât cât s'a evaluat de Serviciul tehnic al județului Constanța în acord și cu avizul dat de D. Controlor fiscal.

Concurenții amatori vor depune o garanție de 10%, și plata integrală în termen de 10 zile dela comunicarea adjudecării definitive.

Primar P. Doicescu

Secretar, V. Nicolau

ANUNȚ

Federala Constanța mărindu-și cadrul de activitate angajează cu salarii bine plătite:

Un șef contabil cu cunoștințe perfecte de contabilitate cooperativă, patru revizori contabili pentru inspectarea unităților din județ și patru agenți de urmărire pentru executarea și încasarea debitorilor federalei și unităților.

Cei interesați se vor adresa la sediul Federaiei în Strada I. Bănescu No. 9, Constanța.

SPECTACOLE

Filmele săptămânii

DAZIA — *Iubirea cea mare*, cu ZARAH LEANDER și PAUL HORBIGER.

VI TORA — *Scampofo* cu ILLIA SILVI și AWEDEO NAZZARI.

CAPITOL — *Ospățul nebunilor* film italian.

LIGA CULTURALĂ — *Verdictul* cu HARRY BAUR.

REGAL — *In talna Norfil* cu VIVIANE ROMANCE.

MAJESTIC — *Ispitele tinereții*.

Caut pe fratelui meu Condache Teodor, etc. 1930 Regimentul 13 Artilerie dispărut din anul 1928.

Orice relații rog a ni se transmite pe adresa: Condache Vasile Regimentul Inf. Marina, Reni sau Constanța, str. Carol 199.

Bună rec. pensă.

LUCRARE FARA CARIETATE!
cumpărând gazificatorul minune

Ardere continuă, laudare al bastră, fără agumet înă furm. Aparate speciale pentru bucătări, tercoate, băi, etc.

INTREPRINDERILE I. C. DUGAEȘESCU
București
str. Mircea Vodă No. 69
EXPOZIȚIE
Tulcea: Ștefan Staub

Căștun reprezentanți în județele orașe din țară

INFORMAȚIUNI

Cu începere dela 15 Ianuarie c. direcțiunea administrativă a ziarului și institutului nostru de arte grafice a fost încredințată d. lui Traian Stănescu, fost funcționar la Vama Constanța, astăzi pensionat.

Cunoscut fiind însușirile sale morale și intelectuale, cum și capacitatea și puterea de muncă dovedite în toate domeniile în care a activat până acum, așteptăm dela acest colaborator, care nu o dată, în trecut, s'a ilustrat și ca scriitor în coloanele noastre, întreg aportul său pretios.

Inspectoratul școlii primare a luat înăntur ca în fiecare Sâmbătă, câte o școală primară din oraș să viziteze spitalul Z. I. 177 din localitate.

Cu acest prilej, copiii aduc daruri pentru răniți și dau mici scrișuri.

Cititorii noștri din orașul și județul Tulcea sunt văzuți că am organizat din nou revista noastră în localitate, str. Principele Ferdinand No. 6 sub conducerea bine cunoscutului ziarist d. Ștefan Staub.
D-a se este autorizat a face și încasări de abonamente și orice fel de înscrivări și reclame eliberând chitanțe valabile.

Pierzând Buletinul populației Constanța și actele pe numele Marin Vasile str. Productelor 57, le declar nul în orice mâini s'ar afla.

Pierzând Buletinul populației Constanța pe numele Maria Voinea, str. Egalității 18, îl declar nul.

Pierzând într'un portofel buletinul populației eliberat din com. Tâtaru jud. Constanța, carnetul C.F.R. ca invalid, dovada recensământului din Constanța, I bon de rechiziție pentru căruța, bilet de invaliditate, I bilet de loterie etc., pe numele Osman Nuri, str. Ing. Cănanău 16, gășitorul e rugat a le aduce la adresa de mai sus, primind o recompensă de 1000, contrar le declar nule.

Pierzând Buletinul populației eliberat din comuna Puchidia jud. Tutova și extractul de naștere pe numele Ioana Zăbulichi, str. Elena Cosânzeana 9, le declar nule.

Tribunalul Județului Constanța
Secția III-a Extras din
Publicațiune de vânzare
No. 1253 din 21 Dec. 1942

Pentru îndeplinirea creditului Eugenia D. Timonay, din Municipiul Constanța, str. Traian No. 12, în calitate de creditoare beneficiară a prezentei ipoteci dela Institutul creditor Ecaterina Xenachiu, în baza actului de cesiune autentice de acest Tribunal la No. 311/1942, cu suma de lei 500.000 capital, plus procent, cheltuieli, osebit 30000 lei onorariu de avocat, ce are a primi dela debitorul său Constantin Teodoru, astăzi decedat și reprezentat prin moștenitorii săi: Calin Constantin Teodoru, în calitate personală și în calitate de tutore legală a minorilor săi copii Atena și Gheorghe C. Teodoru, domiciliată în Municipiul Constanța str. Atelierilor No. 8, în baza actului de ipotecă autentice de Tribunalul Constanța secția I-a la No. 1214/1927, înscris la No. 188 1927 înscris cu titlul executoriu la No. 212/1929 și ratificat la Nr. 154/1941.

Se vinde alina—prin licitație publică, care se va ține în pretoriul Tribunalului Constanța secția III-a în ziua de 25 (douăzeci și cinci) Februarie 1943, începând dela ora 8 (opt) dimineața.—imobilul ipotecat de numitul debitor, situat în Municipiul Constanța pe str. Atelierilor No. 8 fost înainte Nr. 10 și 12, compus din loturile Nr. 2 și 3 careu 201, în suprafață totală de 844 m. p. și 20 cmp, împreună cu următoarele construcțiuni aflate pe acest teren: 1) Prima clădire formând atelier de fierărie cu 2 săli, construcție solidă din cărămidă, pereți tencuiți cu mortar de var cu nisip, acoperită cu țermită 2) A doua clădire din cărămidă acoperită cu olandă are în față trei prăvăli și o cameră, deasupra pod cu scară de lemn prin curte. 3) În curte o remiză din scânduri acoperită cu tablă de zinc. 4) În fund, două camere una sală, bucatărie cu oșă, pentru locuit, construcție din cărămidă, acoperită cu olandă. 5) Alături și lipit de casa de locuit, altă construcție, din cărămidă acoperită cu olandă, servind pentru atelier de vopșitorie având și o cameră de locuit, apoi cloșet cu 2 cabine din cărămidă.

Imobilul are instalații: canalizare de apă, de scurgere și electrice, având de vecini - La Apus în față cu strada Atelierilor, la Est în fund cu un alt imobil al debitorului și cu imobilul Dumitru Canalis, deoparte spre Sud cu imobilul Marin Măntu, iar spre Nord cu imobilul Iani Caraghibo.

Licitația și strigățiile pentru acest imobil, vor începe dela suma de lei 1274000, redusă cu 25 la sută și apoi cu încă 10 la sută conform legii modificatoare a executărilor silite din 5 August 1935 adică dela suma de lei 859950 (opt sute cincizeci și nouă mii nouă sute cincizeci).

Alte sarcini nu sunt.

Sunt scemași și acei cari ar pretinde vre un drept de chirie, privilegiu, ipotecă, etc ca mai înainte de ziua vânzării, să arate acestui Tribunal, pretențiunile lor ce ar avea asupra acestui imobil, sub pedepsă de a nu li se mai ține în seamă.

Vânzarea poartă dosarul Nr. 841 din 1942 secția III.

Președinte, indescifrabil

Șef Portarei, indescifrabil

Pierzând Buletinul de Populație eliberat din Constanța, pe numele Frățilă Gheorghe str. Miron Costin 35, îl declar nul.

STUDENTA
Predă MEDITAȚIE la toate materiile, în str. Aprodul Purice No. 8, (Bis. Sf. Gheorghe) pretenții modeste.